

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«НАУКА ТА ОСВІТА БЕЗ КОРДОНІВ»

*XXXV Міжнародна науково-практична
інтернет-конференція*

*«ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТА РЕЗУЛЬТАТИ
ДОСЯГНЕНЬ НАУКИ ТА ОСВІТИ В СУЧАСНОМУ
НАУКОВО-ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРИ»*

Тези доповідей

31 серпня 2020 р.

Ужгород
2020

УДК 0.82

ББК 94.3

Вектори розвитку та результати досягнень науки та освіти в сучасному науково-освітньому просторі: XXXV Міжнародна науково-практична інтернет-конференція: тези доповідей, Ужгород, 31 серпня 2020 р. – Дніпро: ГО «НОК», 2020 – 30 с.

У збірнику містяться матеріали, подані на XXXV міжнародну науково-практичну інтернет-конференцію «Вектори розвитку та результати досягнень науки та освіти в сучасному науково-освітньому просторі». Для науковців, аспірантів, здобувачів, викладачів та студентів вітчизняних та зарубіжних вищих навчальних закладів та науково-дослідних установ.

Оргкомітет інтернет-конференції не несе відповідальності за матеріали опубліковані в збірнику. У збірнику максимально точно збережена орфографія і пунктуація, які були запропоновані учасниками. Всі матеріали надані в авторській редакції та виражають персональну позицію учасника конференції. Повну відповідальність за достовірну інформацію несуть учасники, їх наукові керівники та рецензенти.

Бібліографічний опис матеріалів міжнародної науково-практичної інтернет-конференції зареєстровано в міжнародній наукометричній базі «*Google Scholar*».

Всі права захищені. При будь-якому використанні матеріалів конференції посилання на джерела є обов'язковим.

ЗМІСТ

ТЕХНІЧНІ НАУКИ

- Безбабічева О. І.** Підвищення рівня підготовки професійних кадрів для будівництва та експлуатації мостів в сучасних умовах..... 4

ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ

- Цвіренко Т. В.** Зв'язок мови з трудовим навчанням..... 9

ЮРИДИЧНІ НАУКИ

- Kurilina O. V., Kalitnyk M. S., Zotova I. G.** Use of specialized knowledge in the investigation of crimes related to corruption in the security and defense sector..... 13
- Шпак М. В.** До питання про доцільність посилення співпраці між Україною і Королівством Іспанія з питань надання правової допомоги по цивільним справам..... 16

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

- Лаш А. С.** Логістичне забезпечення: сутність та принципи..... 20

ЖУРНАЛІСТИКА

- Доценко М. В.** Конотаційна специфіка поняття «Малоросія» в українських медіа..... 25

ТЕХНІЧНІ НАУКИ

ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ПРОФЕСІЙНИХ КАДРІВ ДЛЯ БУДІВНИЦТВА ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ МОСТІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Безбабічева О. І.,

кандидат технічних наук, доцент,

доцент кафедри мостів, конструкцій та будівельної механіки

Харківський національний автомобільно-дорожній університету

м. Харків, Україна

Харківський національний автомобільно-дорожній університет (ХНАДУ), оснований у 1930 р, має великий досвід підготовки фахівців, певні традиції та значну кількість інженерів-науковців, які будують дороги, мости, метрополітени та тунелі в Україні та за її межами.

В сучасних реаліях вимоги роботодавців та умови підготовки науково-інженерних кадрів для виробництва постійно змінюються. Закон про вищу освіту України встановлює рівні освіти, а в сучасних освітніх програмах ВНЗ формулюються та забезпечуються необхідні компетентності у відповідності до спеціальностей. Процес навчання сьогодні модернізується з метою відповідності здобувачів умовам європейського простору та потребам сучасних галузей України. При цьому, ми спостерігаємо як позитивні зміни та надання нових можливостей здобувачам, так і деякі негативні явища. Слід відмітити, що сьогодні рівень вимог до кваліфікації молодих випускників вищих навчальних закладів, які приходять до сучасних проектних, будівельних та експлуатаційних організацій дорожнього та містобудівельного напрямку залишається високим. Роботодавець потребує знання сучасних

програмних комплексів, нормативної бази, досвід роботи та вміння швидко навчатися у змінних умовах, здатність вирішувати самостійно широке коло практичних питань. При цьому водночас існує дефіцит робочих місць, власна нестабільність підприємств, постійні зміни законодавчих та фінансових умов роботи галузі.

Особливості підготовки інженерів-науковців технічного профілю, зокрема будівельників напрямку мости та транспортні тунелі, мають власні складнощі. Проблемаю та перешкодами стають зниження престижу та значущості системної інженерної освіти, зниження рівня базової підготовки абітурієнтів, скорочення якісних традиційних місць практики та гарантованих місць подальшої роботи для студентів. Спостерігається відсутність стимулювання, привабливості професії, що призводить до бажання багатьох студентів в подальшому працювати в інших країнах або змінювати професійне спрямування. В той же час, необхідність мати професійно підготовлені кадри для дорожньої галузі з кожним роком стає очевидною. Сьогодні в Україні констатується суттєве погіршення стану автомобільних доріг, а також мостових споруд на них. Кількість мостів, що потребують ремонту різко збільшується: так в очікуванні ремонту або реконструкції в 2000 році було 274 споруди. В 2015 році кількість мостів, що очікують ремонту або реконструкції, зростає до 2287 одиниць, тобто в декілька разів [1]. Зростає роль підготовки фахівців з обстежень, ремонту та реконструкції мостів. Потрібні кошти та рішення від держави на створення служб експлуатації та на організацію моніторингу за станом існуючих споруд. Необхідні жорсткі рішення по відношенню до перевізників, які перевантажують транспортні засоби і створюють загрозу руйнування окремих частин мостів або споруд в цілому. Останнім часом кількість випадків саме таких руйнувань збільшуються. Мости і шляхопроводи практично завжди є концентраторами транспортних потоків, особливо в крупних містах та поблизу агропромислових об'єктів.

При цьому забезпечити надійну та довговічну роботу мостів складніше, ніж самих доріг, оскільки мости є системами з багатьох різноманітних елементів та зазнають дії більш різноманітних навантажень та впливів [2]. В країні існують великі недобудовані мости, такі як Подільський міст у Києві, мости у Запоріжжі і т.п. як наглядне свідчення комплексності проблем.

Між тим, всі необхідні ресурси, кадри, бажання для підготовки якісних фахівців для роботи у дорожньо-мостовому господарстві власної країни у вищих навчальних закладах, зокрема у ХНАДУ, є.

Умови сучасності пропонують здобувачам всіх рівнів вищої освіти багато електронних засобів розширення інформаційного простору, та засобів, які тренують можливості практичного застосування ними нових форм та принципів. За даними опитувань студентів, при отриманні потрібної інформації вони надають перевагу електронним бібліотекам на власних носіях. До речі, електронні варіанти підручників, довідкової літератури, курсів для професійної діяльності, навіть рідких, можна знайти у відкритому доступі, тоді як книги та нові періодичні журнали наші бібліотеки отримують вкрай обмежено. З метою доведення до студентів новітніх світових інженерних рішень та досягнень, на кафедрі мостів, конструкцій та будівельної механіки ХНАДУ протягом декількох років створювалась електронна база фахової літератури з включенням періодичних видань, нових підручників, посібників, монографій, технологічних карт. Існують та працюють елементи електронних форм навчального процесу: курси-ресурси, різні схеми дистанційного навчання. Постійно переглядаються з метою удосконалення освітні програми, враховуючи побажання замовників та реалії, що змінюються в загальних напрямках освіти. В групах, що спеціалізуються за напрямом «Мости і транспортні тунелі», кількість студентів в середньому становить 15-20. Вже на 3-4 курсах студенти, які мають бажання та успішно навчаються,

мають можливість працевлаштуватись на неповний робочий день, а в подальшому і на повний у профільні організації Харкова та України. На магістерському рівні майже всі здобувачі частково або повністю визначаються с подальшим працевлаштуванням, мають можливості вступу до аспірантури. В дипломних роботах магістранти вирішують переважно науково-технічні питання, засновані на реальних даних та дослідженнях, які пов'язані з майбутньою діяльністю.

В той же час, умови переходу від планової економіки до ринкової, зміна через те загальнодержавних моделей організації будівельної діяльності, поява нових ризиків від збільшення частки ринкових відносин в галузі, створюють жорстку конкуренцію для підприємств та підвищують вимоги до професійної та інформаційної підготовки робітників. В умовах нестабільності фінансування, реорганізації підприємств галузі потрібен певний патріотизм та самовіддача від всіх учасників навчально-виробничого процесу для підготовки професійних кадрів.

Потреба в якісних фахівцях за напрямом «мости і транспортні тунелі» існує, бо плануються великі програми відновлення доріг та мостів [3]. І тому, нашою задачею є не лише підготувати професійні кадри, але і забезпечити умови для спрямування їх знань та досвіду на збереження транспортної інфраструктури України.

Література:

1. Давіденко О. О. Моніторинг безпечної експлуатації автодорожніх мостів Мости та тунелі: теорія, дослідження, практика. 2015. № 7. С. 4-12.
2. Безбабічева. О. І., Кірієнко М. М., Черепньов І. А., Топчій В. Л. Безпечна експлуатація та надійність мостових споруд на дорогах України як необхідні елементи транспортної логістики. Інженерія природокористування. 2016. № 1 (5). С. 29–39.

3. Повідомлення про оприлюднення проєкту розпорядження КМУ «Про схвалення концепції державної цільової економічної програми відновлення мостів на автомобільних дорогах загального користування державного та місцевого значення на 2020-2025 роки»: Державне агентство автомобільних доріг України. URL: https://ukravtodor.gov.ua/4497/hromadske_obhovorennia/58372.html?fbclid=IwAR0TcjQghkyZO49QDSsOdbjTWHz8yeNr02U2qIkJ699XRe-JW0nrxdRQBqM (дата звернення: 17.06.2020)

ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ

ЗВ'ЯЗОК МОВИ З ТРУДОВИМ НАВЧАННЯМ

Цвіренко Т. В.,

вчитель української мови

і літератури та іноземної мови

КЗ»Кам'янсько-Дніпровська

загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів № 3»

м.Кам'янка-Дніпровська, Україна

Встановлення зв'язків між навчальними предметами – важливий фактор формування системи знань в здобувачів освіти. На потребу взаємозв'язків під час викладання шкільних дисциплін вказував ще Я. А. Коменський: «Усе, що перебуває у взаємному зв'язку, повинне викладатися в такому ж зв'язку» [1]. Ця давня педагогічна проблема міжпредметних зв'язків, координації, інтеграції та комплексування на сучасному етапі в школі розв'язується по-новому. Міжпредметна інформація має сприяти розкриттю теми уроку, досягненню його мети, не порушуючи системи предмета і не збільшуючи обсягу фактичного матеріалу для запам'ятовування.

Міжпредметні зв'язки здійснюються на уроках як під час опрацювання нових тем, так і при поглибленому повторенні чи закріпленні вивченого матеріалу, при виконанні тренувальних вправ.

Питання міжпредметних зв'язків завжди перебувало в центрі уваги науковців, а саме: П. Атутова, Н. Бабкіна, Ю. Васильєва, С. Гончаренко, В. Ільченко, В. Кондакова, М. Скаткіна, А. Смиченко та ін.

Навчальна програма з української мови зобов'язує систематично здійснювати міжпредметні зв'язки [2] і насамперед із спорідненою російською мовою, літературою, історією та географією.

Взаємозв'язки трудового навчання і мови відбивають зміст практичної діяльності здобувачів освіти, завдяки якій вони готуються до активного суспільного й трудового життя. Трудове навчання, як навчальний предмет відіграло і відіграє важливу роль у формуванні особистості, розвитку його здібностей і обдарувань, наукового світогляду. У праці поєднуються знання, вміння та навички, набуті здобувачами освіти на різних уроках.

Зв'язок мови з трудовим навчанням виявляється передовсім у використанні термінологічної і професійної лексики у словниковій роботі, при описі трудових процесів, у доборі дидактичного матеріалу для творчих робіт і тренувальних вправ тощо.

Опис процесу виготовлення виробу вимагає послідовного перелічення операцій, тому під час підготовки до твору опрацьовується дієслівна лексика і засоби вираження логічного зв'язку частин тексту. Велика увага приділяється синонімам та близьким за значенням словам і виразам, наприклад: *виготовляти, виконувати, майструвати; спочатку, в першу чергу, спершу, на початку, насамперед, передусім, найперше; потім, далі, після цього, відтак, пізніше, а тоді, через деякий час, надалі.*

Особливе місце в описі трудового процесу відводиться словам якісної оцінки. Виготовляючи якийсь виріб, дитина відчуває радість, старається зробити його кращим, досконалішим. Тому при підготовці до твору-опису варто колективно дібрати емоційно забарвлені слова і словосполучення, які передають захоплення працею, її наслідками, як-от: *радісно, схвильовано, хороше, весело, цікаво; приємно усвідомлювати, загорітися бажанням, сяяти від радощів* та ін., а також окремі речення: *Справа не йшла на лад; Усе йде гаразд; Важко – значить цікаво.*

Отже, в робочі матеріали включаються слова, що означають інструменти, різні трудові операції, несуть якісну оцінку дії, вказують на послідовність роботи, а також словосполучення і речення, які допомагають здобувачам освіти точніше й емоційніше описати процес праці [3].

На основі власних спостережень діти можуть описати процес виготовлення на уроках трудового навчання певних виробів. Перед цим вони пригадують назви інструментів та знаряддя, якими користуються в шкільній майстерні. Складніші щодо орфографії назви записують у зошити. Ефективними стануть бесіди про працю знатних людей міста (села, району) про правильний вибір професії. Саме вчитель підготує учнів до написання творів-роздумів на трудову тематику [4].

Визначаючи можливі напрями зв'язків української мови та інших предметів з метою стимулювання пізнавальної діяльності здобувачів освіти, розвитку їхньої комунікативної компетентності, важливо встановити форми і види цих зв'язків, виділити з них ті, що найкраще допоможуть в освіті. Кожний розділ курсу української мови містить певний міжпредметний матеріал, що сприяє поглибленому розумінню мовних явищ, розширенню світогляду підростаючого покоління, формуванню в них умінь застосовувати суміжні знання.

Аналіз загальноосвітнього курсу української мови показує, що в ньому закладені значні можливості для реалізації зв'язків з усіма навчальними дисциплінами.

Зокрема, міжпредметні зв'язки мови з трудовим навчанням сприяють глибокому ознайомленню здобувачів освіти з трудовими процесами, виробничою лексикою, виробленню в них умінь і навичок складати зв'язні висловлювання про виконану роботу, а також орієнтації на масові професії.

Література:

1. Коменський Я. А. Вибрані педагогічні твори. М.; 1955, с. 287.
2. Програма з української мови для 5-9 класів шкіл з українською мовою навчання. К.; 2020.
3. Веремійчик І. М. Майстрик і Майстринка: Посібник. 2 (1). – К.: Освіта, 1997. – 128 с.
4. Державний стандарт початкової освіти // Початкова освіта. – 2004. – № 31. – С. 5-7.

ЮРИДИЧНІ НАУКИ

USE OF SPECIALIZED KNOWLEDGE IN THE INVESTIGATION OF CRIMES RELATED TO CORRUPTION IN THE SECURITY AND DEFENSE SECTOR

Kurilina O. V.,

Senior research fellow,

Candidate of Economic Sciences, Associate professor

National defense university of Ukraine named

after Ivan Cherniakhovskyi

Kiev, Ukraine

Kalitnyk M. S.,

Research fellow

National defense university of Ukraine named

after Ivan Cherniakhovskyi

Kiev, Ukraine

Zotova I. G.,

Deputy Head of the Center

National defense university of Ukraine named

after Ivan Cherniakhovskyi

Kiev, Ukraine

In modern conditions, the issue of fighting corruption in the security and defense sector of Ukraine is particularly acute. Corruption in this sector is undoubtedly detrimental to the military's combat effectiveness and thus poses a significant threat to the national security of Ukraine.

According to the rating of the Corruption Perceptions Index, which was published by the international organization Transparency International, in 2019 Ukraine was took 128th place out of 180 countries [2].

Detection of traces, fixation, procedural registration and expert examination of crimes related to corruption in the security and defense sector could only be possible with assistance of a specialist.

During the investigation of crimes related to corruption, the use of special knowledge is carried out by involving specialists to participate in procedural and other activities, conducting forensic examinations, etc.

In the criminal procedural and forensic literature, scholars by special knowledge mostly mean non-well-known in the criminal process knowledge acquired by a person as a result of professional training or work in a particular specialty, used to solve criminal proceedings.

Depending on the procedural regulation of the order of use of special knowledge and, accordingly, the reflection of results in procedural documents, scholars and practitioners distinguish their non-procedural and procedural forms [1].

Non-procedural forms of use special knowledge in the investigation of crimes related to corruption occur when the results of their use are not reflected in the procedural documents (departmental audits and investigations, expert advice).

Procedural forms of use of special knowledge play more important role in the investigation of such crimes, due to the fact that their use is reflected in procedural documents (resolutions, protocols of investigative (search) actions, expert opinions).

Procedural forms of use of special knowledge include the involvement of a specialist in the conduct of investigative (detective) actions (involvement of a forensic specialist to identify, record and remove traces of corruption, the use of forensic tools).

However, the most important procedural forms of use special knowledge in the investigation of crimes related to corruption is the appointment of a forensic examination.

When investigating crimes related to corruption, forensic examinations, examinations of materials, substances and products, computer-technical examinations, phonoscopic, video-phonoscopic, commodity, construction-technical and appraisal-construction examinations, examinations of the value of real estate are most often carried out [3].

Forensic examinations, which are most often appointed, include forensic handwriting examination.

The subject of handwriting examination consists of the facts and circumstances that experts establish on the basis of special knowledge in the field of forensic handwriting, which is structurally part of forensic technology [4].

Thus, the assistance of a specialist in the investigation of crimes related to corruption is used to obtain evidence, and the most important procedural form of their assistance is the appointment of a forensic examination.

References:

1. Forensics: a textbook / [V. V. Pyaskovsky, Y. M. Chornous, A. V. Samodin, etc.]; for general ed. V. V. Pyaskovsky. – 2nd ed., Reworked. and add. – Kyiv: Branch of the publishing house "Law", 2020. – 752 p.
2. Official website of Transparency International Ukraine [Electronic resource]. – Mode of access to the resource: <https://ti-ukraine.org/research/indeks-spryjnyattya-koruptsiyi-2019/>
3. Pilyukov Y. Forensic examination as a form of using special knowledge in the investigation of corruption crimes [Electronic resource] / Y. Pilyukov, O. Shramko // Actual problems of jurisprudence. Issue 4 (16). – 2018. – Mode of

access to the resource: <http://dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/33329/1/%D0%9F%D1%96%D0%BB%D1%8E%D0%BA%D0%BE%D0%B2.pdf>.

4. Modern possibilities of forensic examinations: Method. manual / Belyaeva L. D., Butyrin A. Y., Voronkov Y. M. et al. – М. : RFTSSE. – 2000. – 261 p.

ДО ПИТАННЯ ПРО ДОЦІЛЬНІСТЬ ПОСИЛЕННЯ СПІВПРАЦІ МІЖ УКРАЇНОЮ І КОРОЛІВСТВОМ ІСПАНІЯ З ПИТАНЬ НАДАННЯ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ ПО ЦИВІЛЬНИМ СПРАВАМ

Шпак М. В.,

кандидат юридичних наук,

Член Асоціації правників України,

асистент кафедри цивільного процесу

Національний юридичний університет

імені Ярослава Мудрого

м. Харків, Україна

ORCID 0000-0003-2119-3828

Функціонування правових інститутів в Королівстві Іспанія характеризуються певними відмінностями від української практики. Йде мова в тому числі і про функціонування адвокатури. Є відомим те, що адвокатура в суспільстві виступає безперечно важливою та необхідною інституцією. Один із напрямків її діяльності є сприяння у реалізації прав на отримання правової підтримки (юридичної допомоги) по різних категоріям юридичних питань. Особливий блок серед них займають ***цивільні справи.***

Доцільність проведення дослідження питань щодо посилення співробітництва між Україною та Королівством Іспанія з питань надання

правової допомоги у справах, які підлягають розгляду у порядку **цивільного судочинства**, полягає у тому, що це може стати корисним для удосконалення української практики реалізації інституту правової допомоги. Мова йде також й про адвокатів як представників у суді при розгляді й вирішенні **цивільної справи**.

Варто відмітити, що проблемні питання адвокатури Королівства Іспанія вивчали такі науковці, як: І. І. Бригадін, Н. М. Бакаянова, К. В. Хлабистова, Я. В. Фляжнікова, А. М. Бірюкова, М. В. Руденко. Крім того, увагу питанням діяльності судів Королівства Іспанія приділили такі вчені, як: І. І. Бригадін, С. А. Чванкін.

Необхідно підкреслити, що в Конституції Королівства Іспанія містяться норми, що регулюють питання правової допомоги. Так, стаття 24 Конституції цієї держави передбачає можливість надання правової допомоги саме адвокатом [1].

У контексті обраної теми дослідження вбачається цікавим погляд І. І. Бригадіна, що в Іспанії не існує спеціальних норм, які встановлюють компетенції адвоката: презюмується, що адвокат є компетентним у всіх галузях права. Вказаний учений наголошує, що на практиці адвокати дійсно спеціалізуються, але це проходить неофіційно, і рекламувати це не дозволено [2, с. 34].

Розмірковуючи щодо перспективних напрямків розвитку співробітництва між Україною та Королівством Іспанія з питань надання правової допомоги по **цивільним справам**, вбачається, що доцільними були б наступні блоки:

- 1) По-перше, посилення співпраці щодо обміну практичним досвідом з питань надання безоплатної правової допомоги по **цивільним справам**. З метою всебічної та різновекторної реалізації цієї діяльності варто нагадати на існуючій реалізації безоплатної правової допомоги у конституційному судочинстві Королівства Іспанія;

2) По-друге, удосконалення освітнього співробітництва з юридичних питань *цивільного процесуального* спрямування. Якісна юридична освіта є дуже важливою компонентою, що повинна слугувати базисом для надання належної правової допомоги у *цивільних справах*. У зв'язку з цим думається, що посилення співпраці між Україною та Королівством Іспанія з питань обміну досвідом викладання у закладах вищої освіти *цивільних процесуальних* дисциплін, може позитивно вплинути на формування у здобувачів вищої юридичної освіти нових теоретичних та практичних знань, вмінь та навичок, що у наслідок цілком може бути корисним цим суб'єктам для провадження практичної діяльності з надання правової допомоги у *цивільному процесі* в майбутньому;

3) По-третє, збільшення рівня обміну практичним досвідом з питань функціонування та діяльності адвокатур України та Королівства Іспанія. Це питання останніми роками набуває особливої значимості та актуальності. Це пояснюється тим, що професія адвоката, як професійного процесуального представника у *цивільному процесі*, на наш погляд, на сьогодні є більш затребуваною, ніж в першому десятилітті XXI століття. Не останнє місце займає у цьому контексті існуюча та функціонуюча так звана «адвокатська монополія».

Отже, враховуючи вищенаведені міркування та беручи до уваги ратифікований Договір про дружбу і співробітництво між Україною і Іспанією (набрання чинності від 17.08.1997 року) [3] вбачається, що удосконалення співпраці між Україною та Королівством Іспанія з питань надання правової (юридичної) допомоги у *цивільних справах* є доцільним, перспективним та важливим напрямком діяльності. Тим більше це пояснюється тим, що правова допомога виступає складовою доступності правосуддя у *цивільному процесі*.

Література:

1. The Spanish Constitution. URL: <https://www.boe.es/legislacion/documentos/ConstitucionINGLES.pdf> (Дата звернення: 22.08.2020).
2. Бригадин И. И. Институт адвокатуры в Испании. *Евразийская адвокатура*. 2013. № 2. С. 31–34. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/institut-advokatury-v-ispanii/viewer> (Дата звернення: 22.08.2020).
3. Договір про дружбу і співробітництво між Україною і Іспанією. Набрання чинності від 17.08.1997 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/724_004#Text (Дата звернення: 22.08.2020).

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

ЛОГІСТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: СУТНІСТЬ ТА ПРИНЦИПИ

Лащ А. С.,

аспірант кафедри економіки,

безпеки та інноваційної діяльності підприємства

Східноєвропейський національний університет

Імені Лесі Українки

м. Луцьк, Україна

Застосування логістичного підходу в бізнесі - засіб досягнення оптимальної ефективності діяльності підприємств та вражаючі результати, досягнуті багатьма зарубіжними компаніями. Саме від логістичного забезпечення будуть залежати результати діяльності будь-якого підприємства.

У наукових працях питанням логістичного забезпечення займалися такі дослідники як: Сапіга Р. І. [4] Міщук І. П. [3] та О. Шалева, Плоткин Б. К. [2]

Провівши аналіз дефініції «логістичне забезпечення» з'ясовано, що цей термін на теренах України досліджений недостатньо і поверхнево. Сутність поняття використовується рідко в більше у військовій темі.

У законодавчій базі України логістичне забезпечення розглядається як комплекс заходів із: планування логістичного забезпечення; визначення потреб в озброєнні, бойовій (військовій та спеціальній) техніці, спеціальних і транспортних засобах (далі – озброєння, військова та спеціальна техніка), матеріально-технічних засобах та послугах; проектування, розроблення (модернізація та модифікація) озброєння, військової та спеціальної техніки та матеріально-

технічних засобів, їх закупівлі, постачання, зберігання, ремонту, технічного обслуговування, контролю експлуатації (використання); реалізації, списання та утилізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки і матеріально-технічних засобів; планування та здійснення військових перевезень усіма видами транспорту; закупівлі робіт і послуг лазне-прального та торговельно-побутового обслуговування; організації харчування; розквартирування військ (сил, органів); закупівлі або будівництва, технічного обслуговування, експлуатації об'єктів військової інфраструктури. [1]

Дослідник Сапіга Р. І [4] трактує логістичне забезпечення у військовій тематиці і вважає, що це комплекс тісно пов'язаних між собою процедур, а також діяльності логістичних органів і підрозділів, які прямують до справного організування функціонування логістичної системи, результативного використання транспортної мережі і транспортних засобів, а також забезпечення військам усього, що їм є необхідним для життя і проведення операцій різного типу під час миру, кризи і війни. Воно полягає у координації, плануванні, організуванні, стимулюванні і контролюванні використання різноманітних засобів постачання, а також реалізації широкої гами спеціалізованих і господарсько-побутових послуг.

Науковець Мішук І. П. [3] з економічної точки зору термін «логістичне забезпечення» інтерпретує як сукупність спрямованих на підтримку цілей реалізації логістичного потенціалу підприємства взаємопов'язаних засобів забезпечення логістичного потенціалу відповідної логістичної системи (логістична інфраструктура) з засобами логістичного забезпечення менеджменту логістики та з практичним здійсненням комплексу логістичних процедур.

Згідно з цим же дослідженням [3] логістичне забезпечення підприємства має такі складові:

- Засоби забезпечення логістичного потенціалу (логістична інфраструктура)

- Засоби забезпечення менеджменту логістики (інформаційне, правове, організаційне, методичне забезпечення)

- Процеси з використанням засобів логістичного забезпечення.

Логістичне забезпечення повинно відповідати таким основним принципам, які враховують загальні та специфічні властивості логістичної системи [2]:

– принцип цілісності, який полягає у тому, що зміна будь-якого компонента системи впливає на усі інші її компоненти й призводить до зміни системи загалом; і навпаки, цілісність означає також перебудову компонентів, що входять до складу системи, відповідно до її природи;

– принцип ієрархічності, який полягає у тому, що система може розглядатися як елемент системи вищого порядку, а кожний її елемент, своєю чергою, є системою;

– принцип інтегративності, що означає наявність у системи властивостей, які відсутні у її елементів (правильно і зворотне – елементи мають властивості, не присутні у системі);

– принцип узгодженості дій та функціональної взаємодії – мета створення логістичної системи повинна досягатися за рахунок координації дій компонентів. Кожен компонент повинен виконувати певну, тільки йому властиву, специфічну функцію, що дає змогу стимулювати чи створювати перепони для координації між ними;

– при синтезі логістичної системи повинна використовуватися інтегральна парадигма логістики, що реалізує загальну стратегічну, тактичну чи оперативну мету бізнесу учасників (ланок логістичної системи) за оптимального використання в системі матеріальних, фінансових, інформаційних і трудових ресурсів та узгодження локальних

критеріїв функціонування ланок логістичної системи з глобальною метою оптимізації;

– принцип глобальної оптимізації цілей - за оптимізації структури потрібне узгодження локальних цілей функціонування елементів системи для досягнення глобального оптимуму;

– принцип досягнення синергетичного ефекту – досягнення єдиної логістичної мети передбачає інтегроване управління інформаційними, матеріальними і фінансовими потоками та синхронізацію просторово розподілених логістичних процесів;

– принцип інформатизації – інформаційно-комп'ютерна підтримка повинна охоплювати якомога більшу кількість процесів управління і об'єктів логістичної системи.

Проаналізувавши вищезазначене, дамо власне визначення терміну «логістичне забезпечення» – це комплекс взаємопов'язаних засобів: логістичної системи підприємства, логістичного потенціалу, логістичного менеджменту, які повинні працювати злагоджено незалежно від зовнішніх чи внутрішніх чинників для ефективної роботи підприємства.

Література:

1. Постанова КМ «Про затвердження Порядку логістичного забезпечення сил оборони під час виконання завдань з оборони держави, захисту її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності» від 27.12.2018 N 1208) <https://ips.ligazakon.net/document/view/ТМ061969?an=1>
2. Плоткин Б. К. Основы логистики: учеб. пособ. / Б. К. Плоткин. – Л.: ЛФЭИ, 1991. – 54 с.
3. Міщук І. П. Логістичне забезпечення діяльності підприємств торгівлі споживчої кооперації / І. П. Міщук // Підприємництво і торгівля. – 2017. – Вип. 21. – С. 42-47. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Torg_2017_21_9

4. Сапіга Р. Структуризація системи логістичного забезпечення Збройних Сил України [Електронний ресурс] / Р. Сапіга. – Режим доступу : <http://vlp.com.ua/files/special/47.pdf>.

ЖУРНАЛІСТИКА

КОНОТАЦІЙНА СПЕЦИФІКА ПОНЯТТЯ «МАЛОРОСІЯ» В УКРАЇНСЬКИХ МЕДІА

Доценко М. В.,

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри журналістики

Донецький національний університет імені Василя Стуса

Вінниця, Україна

Нині Україна переживає період протистояння в інформаційній війні з Росією. Руйнівним для українського суспільства є насичення російською стороною інформаційного простору наполяганнями щодо органічного «відновлення» номінації «Малоросія» у відношенні України; відомостями про міцний історичний зв'язок між «Малоросією» і Росією; провінційністю ідентичності «малоросів» і под.

Дослідники-журналісти звернули увагу на специфіку побутування поняття «Малоросія» і похідних, а також самі послуговуються цими поняттями. При аналізі останніх публікацій було виявлено, що термін «малоросійство» в аналізі журналістської діяльності характеризує непрофесійність, аморальність і ворожу до України активність [4]; позначає етнічно-національна слабкість українців у протистоянні з Росією в публіцистиці минулих століть [7]; становить собою мову ворожнечі [2; 3].

Разом з тим поза дослідницькою увагою залишається конотаційна специфіка поняття «Малоросія» в українському мережевому інформаційному просторі, зокрема в період 2019 року.

У ході дослідження виявлено, що на зрізі 2019 року в українських мережових медіа поняття «Малоросія» функціонує з такими конотаціями:

- нав'язана штучна номінація України в складі Російської імперії, наприклад: *«В подальшому з метою ідентифікації створеного у роки Української революції XVII ст. національного державного організму застосовувалися інші політоніми або ж історико-географічні назви – Гетьманат, Гетьманщина, Україна, Україна-Русь, Малоросія чи Мала Росія, вибір яких нерідко диктувався сферою ідеології»* («Голос України») [9];

- геополітичний проєкт Росії, передбачений метою війни на Донбасі: *«Дійсно, останні роки ціною неймовірних зусиль, ціною людських жертв нам вдалося зупинити російську агресію, зупинити розвиток негативних сценаріїв. Пам'ятаєте, якими були ці проєкти? “Малоросія”, “Новоросія”, були ідеї побудови південних коридорів від Донбасу до Криму.»* («Главком») [10];

- федеральний округ у складі РФ, формат чого можливий у разі програшу України у війні з Росією, наприклад: *«Тобто одним болить війна, а іншим буде цілком комфортно і в федеральному окрузі Малоросія»* («5 Канал») [11];

- активні проросійських групи на території України, наприклад: *«За результатами цьогорічного відбору на Євробачення, я з сумом визнаю – Україна програла, виграла Малоросія. І я вже не знаю для якого конкурсу наступного року робитиме відбір НСТУ. Можливо для тих же Кіркорово-Баскіних... Так посилено забуваючи про війну, українці почали забувати про Україну»* («Фокус») [1];

- сучасна ситуативна номінація України зі сторони Росії: *«Цікаво, що місяць тому РПЦ надрукували лист грецьких священників та мирян до предстоятеля Елладської церкви не давати автокефалію. Цікавий лист –*

чистий зразок епістолярної творчості Луб'янки, включно із словами **Малоросія**» («Укрінформ») [6].

• Україна у період перебування при владі проросійського президента, наприклад: «Почалося будівництво кримінальної республіки сім'ї Януковичів. Так, війни з Росією не було – Росія тоді фактично вже окупувала Україну без усякої війни: до остаточного втягування країни в орбіту впливу путінського режиму і перетворення її в приватний маєток Януковича за білоруським зразком залишалось всього кілька кроків. І від останніх кроків потенційного губернатора **Малоросії** втримав, як відомо, **другий Майдан**» («Прямий») [5];

Проведений аналіз конотаційності «Малоросії» демонструє змістове наповнення соціокультурного блоку інформаційного простору України, а також силу протистояння в інформаційній війні.

Перспективу подальших досліджень становить собою виявлення конотаційної специфіки поняття «Малоросія» в російському мережевому інформаційному просторі на певних часових зрізах, що створює основу для загального аналізу окремого напрямку інформаційного протистояння.

Література:

1. Бо Татуса. Конкурс зашкварів. Чому в національному відборі Євробачення перемогла Малоросія. *Фокус*. 25.02.2019. URL: <https://focus.ua/opinion/opinions/421679-konkurs-zashkvarv-chomu-v-nacionalnomu-vdbor-vrobachennya-peremogla-malorosya> (дата звернення : 25.05.2020)
2. Гнатюк В. «Мова ворожнечі» в російсько-українській війні 2014-2015 рр. та національна самосвідомість українців. *Historical and Cultural Studies*. Vol. 2, No. 1, 2015. P. 47–52. URL: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/32823/1/11-47-52.pdf>.

3. Капулях І. «Мова ворожнечі» в засобах масової інформації. *Науковий блог «Національний університет «Острозька академія»*. 22.06.2017. URL: <https://naub.oa.edu.ua/2017/> (дата звернення :25.05.2020)
4. Лизанчук В. В. Антиукраїнська інформаційна агресія в телерадіопросторі Росії та України. *Наукові записки Інституту журналістики : науковий збірник / за ред. В. В. Різуна ; КНУ імені Тараса Шевченка. К., 2014. Лип. – верес. Т. 56. 388 с. С. 13 – 21. URL: http://journal.knu.ua/periodyka/pdf/nz/nz_56.pdf*
5. Портников В. На чолі держави – колишній генеральний продюсер телеканалу «Інтер» часів Віктора Януковича. *Прямий*. 21.11.2019. URL: <https://prm.ua/na-choli-derzhavi-kolishniy-generalniy-prodyuser-telekanalu-inter-chasiv-viktora-yanukovicha-portnikov/> (дата звернення : 25.05.2020)
6. Самохвалова Л. Визнання з боку Елладської церкви: новий етап української автокефалії. *Укрінформ*. 13.10.2019. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2798379-viznanna-z-boku-elladskoi-cerkvi-novij-etap-ukrainskoi-avtokefalii.html> (дата звернення : 26.05.2020).
7. Семенко С. В. Державницькі ідеали в політичній публіцистиці Юрія Косача. *Наукові записки Інституту журналістики : науковий збірник / за ред. В. В. Різуна ; КНУ імені Тараса Шевченка. К., 2014. Лип. – верес. Т. 56. 388 с. С. 104 – 110. URL: http://journal.knu.ua/periodyka/pdf/nz/nz_56.pdf*
8. Сисак І., Прокопенко В., Стрельцов В. «Євробачення-2019»: співочі граблі, або пісенний скандал з політичним присмаком. *5 Канал*. 04.03.2019. URL: <https://www.5.ua/suspilstvo/yevrobachennia-2019-spivochi-hrabli-abo-pisenni-skandal-z-politychnym-prysmakom-187747.html> (дата звернення : 26.05.2020)

9. Смолій В. Українська держава середини XVII століття. *Голос України*. 23.02.2019. URL: <http://www.golos.com.ua/article/314097> (дата звернення: 28.05.2020).
10. Шлінчак В., Глуховський М., Груздев С. Костянтин Єлісеєв: Погодження «формули Штайнмаєра» – перший крок до російського сценарію на Донбасі. *Главком*. 19.11.2019. URL: <https://glavcom.ua/interviews/kostyantyn-jelisjejev-pogodzhennya-formuli-shtaynmajera-pershiy-krok-do-rosiyskogo-scenariyu-na-donbasi-640869.html> (дата звернення : 27.05.2020).

***XXXV Міжнародна науково-практична
інтернет-конференція***

***«ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТА РЕЗУЛЬТАТИ
ДОСЯГНЕНЬ НАУКИ ТА ОСВІТИ В СУЧАСНОМУ
НАУКОВО-ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРИ»***

Тези доповідей